

Mál nr. 140/2018**M og
V vegna ábyrgðartryggingar X****Áreksstur reiðhjólamanns og vinnuvélar 28.7.2016.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttakið 11.5.2018, ásamt fylgiskjölum.
Bréf V, dags. 7.6.2018, ásamt ljósmyndum frá X.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M varð fyrir líkamstjóni á stíg í Hljómskálagarðinum í Reykjavík, hvar hann hjólaði á vinnuvél (golfbíl sem knúinn er með rafmagni) sem ekið var yfir stíginn. Í lögregluskýrslu er haft eftir M að hann hafi verið að hjóla á litlum hraða á göngustíg þegar hann sá rafmagnsbíl á stignum og gat ekki stöðvað hjólið fyrr en það lenti á honum. Starfsmaður X stýrði umræddum rafmagnsbíl og er haft eftir honum í lögregluskýrslu að hann hafi verið vinnu sína við umönnun gróðurs og ætlað að þvera göngustíg til að komast á milli staða þegar M hafi hjólað á bílinn. Starfsmaður X kvaðst ekki hafa séð til M, en hafa verið á lítilli ferð.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni sínu þar sem starfsmaður X hafi sýnt gáleysi við stjórn rafmagnsbílsins og ekið inn á göngustíg án nægilegrar aðgæslu. M bendir á að göngustígarnir séu fyrst og fremst ætlaðir til umferðar gangandi vegfarenda og þeim sem ferðast um á reiðhjólum og hafi M því ekki getað gert ráð fyrir vinnuvélum á stignum. Einnig bendir M m.a. á að ekki hafi verið næg viðvörunarljós á vélinni til að gera hana sýnilega.

V telur að líkamstjón M megi fyrst og fremst rekja til þess að hann hafið hjólað of hratt og vitnar þar til færslu í sjúkraskrá bráðamóttöku þar sem kemur fram að M hafi verið á mikilli ferð á hjóli. Einnig vísar V til þess að M hafi átt að veita umferð frá hægri forgang í samræmi við 4. mgr. 25. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 þar sem leiðir hans og vinnuvélarinnar frá X hafi skorist á opnu svæði í skilningi umræddra laga. V bendir einnig á að viðvörunarljós hafi verið á þaki vinnuvélarinnar (rafmagnsbílsins) og hafi hún verið vegfarendum auðséd.

Álit.

Þegar afstaða er tekin til skaðabótakröfu M á hendur X og bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X hjá V verður fyrst að líta til þess að sá sem slíka kröfu gerir ber sönnunarbyrði um að skilyrði skaðabótaábyrgðar séu uppfyllt af hálfu X. Í gögnum málsins er lögregluskýrsla þar sem kemur fram framburður starfsmanns X um aðdraganda líkamstjóns M sem og framburður M sjálfs. Af þeim gögnum verður ekki annað ráðið en að starfsmaður X hafi ekki séð til ferða M á reiðhjóli á þeim göngustíg sem hann ætlaði að þvera á rafmagnsbílnum sem hann stýrði. Af aðstæðum á vettvangi verður ekki annað séð en að útsýni fyrir þann sem ætlar að þvera umræddan göngustíg sé óhindrað og að þeir sem eru við vinnu taki sérstaklega tillit til umferðar um göngustíginn. Verður því ekki lagt til grundvallar að aðstæður séu með öllu sambærilegar opnum svæðum í skilningi 4. mgr. 25. gr. umferðarlaga þannig að M hafi átt að veita rafmagnsbílnum forgang. Verður það metið starfsmanni X til gáleysis að hafa ekki gætt nægilega vel að umferð um göngustíginn og er vísað til framburðar hans í lögregluskýrslu um að hann hafi ekki séð M þar sem ekkert átti á byrgja honum sýn. Ber X því skaðabótaábyrgð á líkamstjóni M, en við ákvörðun greiðsluskyldu úr ábyrgðartryggingu X hjá V verður einnig að líta til þess hvort M sjálfur beri ábyrgð á tjóni sínu vegna eigin gáleysis. Í lögregluskýrslu kemur fram að M telur sig hafa hjólað frekar hægt um göngustíginn en í læknisvottorði kemur fram að haft sé eftir honum að hann hafi hjólað hratt. Þó M hafi hjólað á aðgreindum stíg tekur það ekki af honum tillitsemi og aðgæslu gagnvart umferð annarra um garðinn. Verður að ætla að M hafi einnig haft nægt útsýni og einhver tækifæri til að bregðast við annarri umferð inn á stíginn hefði hann gætt nægrar aðgæslu. Með hliðsjón af atvikum öllum telst hann því einnig hafa sýnt gáleysi sem felur í sér að hann beri helming tjóns síns sjálfur.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu X hjá V en þarf að bera helming tjóns síns sjálfur.

Reykjavík, 12. júlí 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson lögmaður

Lúðvík Bergvinsson lögmaður